

gledé volilnega reda želimo, sicer mora vlada misliti, da si slovenski gospodarji nikake premembe ne želijo, da so samo njih poslanci nezadovoljni.

Slovenci, ki se pečamo vedno bolj gospodarsko, morali bi posebno na to biti pozorni, kar more naše gospodarsko stanje zboljšati.

Izkoriščati bi tedaj morali vse zakone, ki so za nas le količkaj ugodni. Tega pa ne storimo. Že več let imamo načrt zakona o kmečkih domovih in dednem nasledstvu, o katerem nihče ne govori, dasi bi se moralo vendar prašanje rešiti, ali bi bil ta zakon tudi za naše razmere, ali se naj napravi v okvirju državnega zakona deželni zakon ali ne. Zakon o kmečkih domovih hoče ohraniti kmetije in s temi tudi gospodarje. To pa je vendar potrebno, ker kmetije vedno bolj zginevajo. Uzrok tej prikazni so delitve med dediče, razkosanje radi dolgov, včasih tudi iz dobičkarije. Zatorej daje omenjeni zakon navodilo, kako bi se naj stvar uravnala, da se vse to, kolikor mogoče, zabrani in prepreči. Tu se bodo pokazale med gospodarji nasprotstva, nekateri bodo zagovarjali to, kar imamo, drugi se bodo potovali za kmečke domove.

Tudi omejitve dednih pravic marsikomu ne bode po volji. Odvadili smo se že, da bi bil tisti otrok ali dedič gledé dedščine na boljsem, kateri prevzame domačijo, navadno že močno zadolženo, kateri ima stariše in še druge ude rodbine preskrbovati, vrhu tega pa še izplačati takoj razne dedščine. Ako se upelje zakon, da se kmetije ne smejo med dediče deliti, da se mora dedščina kmečkim otrokom po pravi vrednosti kmetije v denarju odmeriti, da se dedščina ne more takoj tirjati, ampak še le po letih, ne bodo imeli kmečki otroci sicer veliko dedščin na papirju, kakor je to dandanes navadno, stariši vknjiženih prevžitkov, katerih jim nihče ne odrajtava, ampak vsi skupaj bodo imeli svoj dom, stariši bodo preskrbljeni, odmerjene dedščine se bodo res tudi dobile.

(Konec prih.)

Cerkvene zadeve.

Glas iz trapiške opatije Marije-Zvezde.

(Dalje in konec.)

Prevzeli so pa trapiški opatije »Marije-Zvezde« po želji tedanjega apostolskega vikarja tudi nalogo verno-krščanske vzgoje mladine. To podvzetje sta poglavarja sv. cerkve, razne pokojni sv. oče Pij IX. blaženega spomina in sedanji slavno vladajoči sv. oče Leon XIII., posebno odobrila, pohvalila, priporočila in blagoslovila. In, ako je to kje potrebno, je to osobito velepotrebno v tej jugoslovanski pokrajini med razkolniki in mohamedanci.

Napravili so obširni zavod za uboge, zapuščene in zanemarjene dečke, v kojem je prava krščanska vzgoja, razne dobre in koristne učilnice. Po zazvetju Bosne po Avstriji, privabili mnogo pridnih rimsko-kat. naseljencev v to pokrajino, napravile so se nove rimsko-kat. občine, med kojimi so napravili samostanske podružnice v podporo ubogim naseljencem in domačinom, v pouspeševanje njihovega dušnega in telesnega blagostanja, pomagali so staviti in oskrbljevati nove cerkve in šole, podpirali so mnogo siromaških oseb in družin; s tem pa utrjevali in razširjevali rimsko-katoliško cerkev in nje časne in večne blage med drugoverci.

Potrebe za preubogo ljudstvo v tej jugoslovanski pokrajini so mnogovrstne in velike, so pa tudi velikega pomena za sedanost in prihodnost; kajti Bosna je pred pragom iztoka, kjer je krščanstvo rimsko-kat. še v manjšini med narodi iztočne razkolne cerkve in mohamedanizma. Siromaške, zapuščene in, zanemarjene

mladine je tukaj obilno, koja je temveč v mnogih nevarnostih, ker biva med raznoverci; novejši čas naseljujejo in širijo se v tej pokrajini tudi luterani. Za to je v tej jugoslovanski pokrajini osobito potrebno več dobrih rimsko-kat. naprav, ustanov in zavodov, osobito onih za pravo krščansko vzgojo, omiko in prosveto mladine.

Menihi trapiški opatije Marije-Zvezde želijo, se trudijo in delujejo, da povečajo, pomnožijo in vsopolnijo rimsko-katoliške zavode in kulturne naprave za ubogega človeštva naraščaj. Ubožnih dečkov se vedno več ponuja in prosi vsprejema; toda žal in neizrekljiva škoda, ker ni prostora, ne sredstev, niti pomočkov, da bi mogli vse vsprejeti in vzdrževati. Do sedaj in to mnogo let, podpirali so nas v teh bogo- in človekoljubnih nalogah in delovanjih večino le vrli nemški katoliki z milodari, iz Bavarske, Virtemberske in renskih pokrajin in to v pravi krščanski ljubezni.

Bosne in Hercegovina pripadata tako rekoč k Avstriji; dostojno, prav, častno in koristno bi bilo, da bi se rimsko-kat. Avstrijci, osobito pa Slovenci in sploh Slovani, obilneje in iskreneje zanimali za naprave in delovanje naše, osobito za zavode za mladino jugoslovansko, da bi se tako v tej raznoverski, mnogomešovit pokrajini uspešneje, obilneje in krepkeje množilo, utrjevalo in razširjalo krščanstvo rimsko-katoliško in potem prava omika in prosveta revnega naroda, v večjo slavo božjo, v blagor cerkvi, državi avstrijski, Jugoslaviji in njenemu ljudstvu.

Vrli katoliki Avstrije, osobito Slovenci, blagodušno in radodarno pomagajo in podpirajo dobrodelnne naprave, obilno vnanje misijone; nadjamo se, da bodejo velikodušno in blagodarno pomagali podvzetju in delovanju našemu, za ta bolj notranji, bližnji in domači misijon.

Upamo, da Slovenci in Slovani avstrijski sploh ne bodo zaostajali v milodarnosti za katoliki Nemčije, kajti v tej pokrajini deluje se za krščansko rimsko kat. stvar, za dušni in telesni, časni in večni blagor slovenskega, velesirotnega bratskega naroda, koji je daleč zaostal, silno osiromašel in biva med raznoverci. Naj bi pomogli, da se versko-cerkveno in narodno-gospodarstveno opomore, vkrepi, množi in razširi!

Za to prosimo in vabimo v ljubezni Kristusovega Srca, vso velečastito rimsko-katoliško slovensko duhovščino, po njej pa vse vrle katoliške Slovence v pomoč in milodarno podporo naprav naših, osobito v blagor mladine v teh pokrajinah, ker mi ubogi menihi sami in preubogi narod sam, ne moremo vse najpotrebneje napraviti in storiti, vzdrževati in napredovati, brez blagodarne pomoči krščanske ljubezni vaše.

Že obstoječi deški zavod v Marija-Zvezdi bi povečali in še v raznih učilnih strokah pomnožili in spopolnili. Dobili smo lepo in veliko zemljišče, posestvo v Brežičanih poleg Prjedora, kjer smo se namenili postaviti samostan in ubogih dečkov vzgojilni in učilni zavod pod naslovom in varstvom blažene device Marije, rožensvenske kraljice. Začeli smo samostan in deški zavod v Dalmaciji. Dalo bi se in velepotrebno bilo bi napraviti naše zavode in naprave še na več krajih, ki so bili in so še v britki in nesrečni turški vlasti na jugu in jugovshodu Evrope. In tod je neizrečeno potrebni in koristni rimsko-kat. misijon, osobito po sistemu in delovanju trapistov, bolj potrebni in koristni, praktični in sposobni, kakor se mnogim vidi.

Toda nimamo denarne zaloge, za vsa ta podjetja, kar z neumornem delom in obrtjo, z varčnostjo in pritrgovanjem sebi, pridobimo, komaj vzdržujemo to, kar je začeto, nadaljevati, pomnoževati, razširjati in vsopolnjevati dobrodelnih naprav ne moremo brez milodarne

pripomoči. Zbok tega bodemo razposlali velečastiti duhovščini tiskana naznanila, vabila in prošnje za udeleževanje delovanja našega v Jugoslaviji. Prosimo ponižno, da bi jih blagodušno sprejeti in uvažati blagovolili, ter v okoliščini svoji med katoliške Slovence razširiti dobrotljivo pripomogli. Ako bi sami videli, spoznavali in in skušali, kakove in kolike potrebe so v teh pokrajinah za rimsko-katoliško stvar in preubozega ljudstva duševne in telesne potrebe, koliko pomanjkanja, revščine, kakovi položaji in okoliščine, kako nujno potrebno prave krščanske vzgoje, naukov, omike sirotni mladini; bi vsi radi, veselo in dobrovoljno po zmožnosti pripomogli in podpirali naprave in delovanje naše. Uvideli bodete iz doposlanih sporočil, koliko dobrodelnega in zaslužljivega imajo oni, koji pouspešujejo, pripomorejo in podpirajo naloge naše, v kar pomozite Jezus, Marija, Jožef, Bernard!

Trapiska opatija Marija-Zvezda pri Banjaluki v
Rošni Fr. Dominik, opat.

Mili darovi za družbo vednega češčenja:

Sobota 13 gld., Sv. Marjeta niže Ptuja 11 gld., 20 kr., Remšnik 6 gld. 74 kr., Velika Nedelja 1 gld. 35 kr., Hajdinj 14 gld. 80 kr., Sv. Lenart v Slov. gor. 7 gld. 40 kr., Sv. Jurij v Slov. gor. 17 gld., Sv. Bolfank pri Bišu 18 gld., Sv. Peter pod Sv. gor. 7 gld. 20 kr., Podčetrtak 5 gld., Sv. Vid na Planini 12 gld. 24 kr., Olimje 1 gld. 05 kr., Podsreda 3 gld. 80 kr.

Gospodarske stvari.

Spomladno opravilo čebelarja.

Dosti kmetov je, kateri tožijo, da sedanji čas čebele ne storijo; pa mnogokrat so si sami krivi, ker z njimi prav ne ravnajo. Zatorej hočem večkrat v »Slov. Gospodarju« poročati, kar sem koristnega bral in tudi sam skušil o čebeloreji.

Kdor si stavi novi čebelnjak, naj gleda, da bo na solnčnem kraju, za vetrom, proti jugu, le malo proti jutru obrnjen. Tudi na to naj pazi, da ne bo stal na takem kraju, kjer se trese, na pr. blizu železnice ali trdno pri zidih, ker čebele vsakokrat, ko se stresejo, posebno o zimskem času, več strdi pijejo, kakor navadno. To pouzroči, da onesnažijo satovje, in čebele ena drugo. V panju nastane smrad, in čebele izginejo, ker te živalice ljubijo snažnost.

Paziti se mora, da v panje ne morejo miši, ktere jih tudi vkončajo. Tudi sinice, ko po zimi nimajo kaj jesti, letajo kljuvat spredaj na panje, da izvabijo čebele, in jih požrejo. Dobro je pred čebelnjak kaj postaviti, česar se sinice bojé. Sedaj je tudi čas pripraviti si panjev in drugih potrebnih rečij, da je ob času rojenja vse pripravljeno. Kdor zmore, naj si omisli Dzirdzonove panje, kateri so veliko pripravnejši, kakor pa slamnati.

V toplih dnevih meseca sušca moramo panje odpreti, osnažiti in pregledati, ali imajo zdravo matico ali ne, ker brezmatični panj najprej napadejo roparice, najbolje je, brezmatične panje združiti z zdravimi. Katerim pa živeža primanjkuje, je najbolje dati celih satov, (kdor ima Dzirdzon truzice), katerih si jeseni prihrani; kdor jim pa daje čisto strd, naj jo segreje in prilije $\frac{1}{3}$ vode; pazi naj, da se spredaj na bradi kaj ne polije. To se zgodi vselej v toplih dneh na večer. J. K.

Sejmovi. Dne 8. februarija v Poličanah (za svine). Dne 10. febr. v Št. Juriju ob juž. žel., v Konjicah, v Lipnici in na Pilštanju. Dne 12. febr. v Gomilici in

Imenem (za svinje). Dne 13. febr. v ... febr. v Žalcu, na Ponikvi, v Račah, Sevnici ob Savi in v Brežicah.

Žitne cene v Mariboru od 25. jan. do 1. febr. Po hektolitrih: pšenica 5 fl. 75 kr., rž 4 fl. 35 kr., ječmen 4 fl. 60 kr., oves 3 fl. 50 kr., turšica ali koroza 7 fl. 60 kr., proso 5 fl. in ajda 4 fl. 60 kr.

Dopisi.

Iz Ribnice. (Prekrasen zimski večer). Trditi smemo, da je Ribnica doživela še malo takih. Ker se je kolikor toliko agitovalo zoper bralno društvo, ni bilo pričakovati obilne udeležbe. Toda precej po večernicah jeli so vreti skupaj zavedni in radovedni Slovenci, med katerimi je bilo tudi več gostov iz oddaljenih krajev. Tudi nežni spol je bil številno zastopan. Med drugimi počastili so zborovanje s svojo navzočnostjo gospod Janez Pahernik iz Vuhreda z nekaterimi prijatelji; častiti gospod župnik iz Brezja; čast. gosp. kaplan iz Št. Lovrenca, nekateri zavedni gostje iz Puščave, od Sv. Antona. Ob 5. uri je pričel g. predsednik zborovanje, pozdravil udeležence, pozval navzoče, da zakličejo trikratni živio našemu svetlemu vladarju, čemur se je občinstvo navdušeno odzvalo ter stojé odpelo cesarsko pesem. Nato je podelil besedo č. g. kaplanu L. Šlambergerju, ki so v krasnih besedah opisovali potrebo in dosedanje delovanje bralnega društva, katerega se mora rači blagega namena okleniti vsak zaveden Slovenec. Po govoru so nam vrli pevci iz Maribora zapeli navdušeno slovansko pesem, katera prišelši iz srcá, je tudi segala v srce. Potem je vrli mladenič J. V-ov izvrstno deklamoval Aškerčevo »Svetinjo« in Gregorčičevo »Domovino«, na kar so pevci zapeli zopet drugo in tretjo pesem, kar se je ponavljalo ves večer. Toda najzanimivejše je še le prišlo, ko je nastopil diletant »Silvester«. To vam je bilo smeha in med smehom tudi solzá, ko je šalivec »Silvester« kazal in opisoval na odru današnje društveno življenje, razpor med zakonskimi, neumnost nemškutarjenja, zlasti v napisih nad gostilnicami, »mimo katerih naj Slovenec rajši gre naprej«. Kdo je razumel namen tega »Silvestra«, (a bilo je med občinstvom le malo takih, ki ga niso razumeli) bil je pač primoran ploskati vrlemu diletantu, ki bi lahko nastopil na vsakem slovenskem odru. Škoda samo, da društvo ni še toliko razvito, da bi uprizorilo na odru kako priljubljeno gledališko igro; saj je bil nastop »Silvestra« le nekaj odlomek ali predokus take igre! Saj prostori v hiši g. Fuxhoferja, rojenega Nemca, pa vendar naklonjenega nam Slovencem, bi bili za to kakor nalašč. Po odstopu »Silvestra«, so povzeli besedo še častiti gospod domači župnik, pozvali navzoče, da se zahvalijo s trikratnimi živio-klici za udeležbo blagorodnemu gosp. Paherniku, vrlim pevcem, diletantu »Silvestru«, domačim gg. učiteljem in sploh vsem oddaljenejšim gostom, na kar se je pričela zbirka dobrovoljnih darov, za revne solarje, ki je znašala nad 80 gld. Po programu se je pričela prosta zabava, katero je sladila dobra postrežba in vrta kuhinja gospé Fuxhoferjeve.

Iz Marenberga. (Razne stvari). Rentačenje marenberških nemčurjev zoper Slovence noče ponehati, ker so se ti ujunačili in šli pri volitvah za okrajni zastop na boj, tu jim veliko skrbi napravili in štrečno mešali, do so že celo blazno gledali. Najhuši trn v peti jim je naša slavna posojilnica, katero bi radi pohrustali, kakor ščetinovec koščice. Dobro vedo, da posojilnica kmetom v sili pomaga, kjer je le mogoče in iste iz